

ת"פ 50829/02/13 - מדינת ישראל נגד א ח

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 50829-02-13 מדינת ישראל נ' ח

בפני בעניין: כב' השופט ירון מינטקביץ
מדינת ישראל ע"י עו"ד מוטי בניטה

המאשימה

נגד

א ח ע"י עו"ד מחמוד רבאח

הנאשם

גזר דין

רקע

הנאשם הורשע, לאחר שמיעת הוכחות, בעבירות של תקיפת בת זוג הגורמת חבלה ואיומים.

על פי עובדות הכרעת הדין, ביום 9.10.12, בשעות הבוקר, התגלע ויכוח בין הנאשם לאשתו לשעבר (להלן: המתלוננת). הויכוח גלש למריבה והמריבה לאלימות. הנאשם הכה את המתלוננת בצווארה, חנק אותה והצמידה אל קיר הבית. כמו כן, איים עליה כי יהרוג אותה. בתם בת הארבע של הנאשם והמתלוננת היתה עדה לארוע, ובשל כך בכתה והרטיבה את מכנסיה. כתוצאה מהארוע נגרמו למתלוננת שריטות בצווארה וחבלה בידה.

טענות הצדדים

ב"כ המאשימה שם דגש על חומרת העבירות בהן הורשע הנאשם ועל העדר קבלת אחריות מצדו למעשיו. עוד הפנה לכך שהנאשם הורשע בעבירה של ידוי אבנים בשנת 2002 ונדון בגינה למאסר. לאור אלה ביקש לקבוע מתחם עונש במתחם שבין מאסר קצר ל- 18 חודשים ולהשית על הנאשם עונש הנמצא ברף הגבוה.

ב"כ הנאשם שם דגש על כך שהנאשם והמתלוננת נפרדו, והדבר מהווה, לשיטתו, סוג של הליך שיקומי אותו עבר הנאשם. לאור אלה ביקש להשית על הנאשם עונש מקל. במסגרת טעונו הגיש פסיקה לתמיכה בטענותיו. באשר לעברו הפלילי של הנאשם טען, כי מדובר בעבירה שכבר נמחקה ורק בשל טעות נכללה במרשם הפלילי.

מתחם העונש ההולם

חמרת מעשי הנאשם ברורה. הנאשם הפך ויכוח שגרתי בין בני זוג לארוע אלים, תקף את אשתו, חנק אותה גרם לה לחבלות ואיים עליה - וכל זאת לעיני בתם בת הארבע של בני הזוג, עניין המשווה לארוע חומרה נוספת. ברור, כי ילד הנחשף לארוע אלימות בין הוריו מושפע מהעניין לרעה.

אין צורך להכביר מלים על חומרתה של עבירת האלימות במשפחה. ביתו של אדם הוא מבצרו, המקום בו הוא אמור

לחוש בטחון ושלווה, כשהוא בחיק משפחתו. עבירות אלו הופכות את המבצר לכלא ופוגעות בקרבן דוקא במקום בו הוא אמור לחוש מוגן מכל פגע. מדובר בנגע קשה, אשר חובה להאבק בו בדרך של השתת עונשים מרתיעים, אשר יהיה בהם לבטא את חומרת המעשים והסלידה מהם.

לנוכח השונות הרבה שבנסיבותיהם האישיות של המבצעים עבירות אלו, יש לקבוע מתחם עונש רחב, אשר יכיל בתוכו גם את מי שלחובתו מעידה בודדת והפסול שבמעשים מובן לו וגם את מי שהרגיל עצמו להשליט מרותו על בני משפחתו בכח הזרוע והתנהגות זו הפכה לו לטבע ואמצעי להשליט מרותו על הסובבים אותו.

לאור זאת, מתחם העונש ההולם העבירה נע בין מאסר לריצוי בעבודות שירות ועד שנה וחצי מאסר בפועל וכן פיצוי לקרבן העבירה.

נסיבות אשר אינן קשורות בעבירה

הנאשם יליד 1986. גרוש ואב לשתי בנות.

לא ראיתי לתת משקל להרשעתו הקודמת של הנאשם. אמנם ההרשעה לא נמחקה, אך מדובר בארוע שקרה לפני 12 שנה, עת היה הנאשם קטין. כמו כן, מדובר בעבירה מתחום שונה ואין קשר בינה ובין העבירות מושא האשום שלפני.

מעדות המתלוננת עולה, כי חרף העובדה שחיהם של בני הזוג לא התנהלו על מי מנוחות, המדובר בארוע אלימות בודד אשר אינו מאפיין את חייהם של בני הזוג. מאז הארוע נפרדו בני הזוג וכיום אין בינם קשר.

מנגד, הנאשם לא קיבל אחריות למעשיו אלא כפר במיוחס לו. אך מובן הוא, כי אינני זוקף לחובת הנאשם ניהול התיק - המדובר בזכות קנויה של נאשם, אשר אין בצידה "תג מחיר". עם זאת, לא ניתן לזקוף לזכותו הבעת חרטה או קבלת אחריות, ולא את מניעת הקשיים וחוסר הנעימות הכרוכים בהעדת המתלוננת.

דין והכרעה

לזכות הנאשם זקפתי העדר הרשעות קודמות רלוונטיות. כן זקפתי לזכותו העובדה כי מדובר בארוע בודד במסגרת חיי הנישואין שלו עם המתלוננת.

לחובת הנאשם זקפתי העובדה שלא קיבל אחריות למעשיו וכן העובדה שביצע המעשים לנגד עיניה של בתו בת הארבע.

לאור מכלול הנתונים, ראיתי לגזור על הנאשם עונש מאסר, לתקופה שתהיה בצדו הנמוך של מתחם העונש ההולם, אך לריצוי ממש, מאחורי סורג ובריח. הטלת מאסר בדרך של עבודות שירות אינה מבטאת נכונה את חומרת המעשים בהם הורשע הנאשם והעדר קבלת אחריות. שקלתי לחייב הנאשם גם בפיצוי המתלוננת, אך לאור העובדה שהמאשימה לא עתרה לרכיב והנאשם לא התמודד עם הענין בטעונו, נמנעתי מכך.

לפיכך גוזר על הנאשם את הענשים הבאים:

א. ארבעה חודשי מאסר בפועל. תחילת ריצוי העונש ביום 1.9.14. ככל שלא יקבל הנאשם הנחיה אחרת, עליו להתייצב עד השעה 9:00 במתקן המעצר במגרש הרוסים בירושלים.

ב. חודשיים מאסר, אותו לא ירצה אלא אם יעבור על אחת מן העבירות בהן הורשע תוך שלוש שנים מיום

שחרורו מהמאסר.

הנאשם יתאם כניסתו למאסר עם ענף אבחון ומיון של שירות בתי הסוהר בטלפונים 08-9787377 או 08-9787336.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בירושלים תוך 45 יום.

ניתן היום, י"ב תמוז תשע"ד, 10 יולי 2014, במעמד הצדדים.